

Posudek bakalářské práce Simony Deščíčkové *Missa Solemnis Františka Xavera Brixiho*

Předložená bakalářská práce má rozsah 51 stran, z čehož vlastní text tvoří 41 stran. Z toho 16 stran (39 %) představují dobře dokumentované citace literatury a 25 stran (61 %) tvoří vlastní text autorky práce. K první části je třeba dodat, že svatojánské lodní hudby F. X. Brixiho nebyly *spíše instrumentálního rázu*, ale právě naopak (s. 13, pozn. 35). O vztahu F. X. Brixiho k burleskám, inscenovaným Josefem Kurzem lze hovořit pouze a jenom jako o hypotéze (s. 15). Dvoudílné mešní kompozice typu *Kyrie et Gloria* rozhodně nebyly doplňovány rozsáhlým motetem, ale sloužily především pro obřady zeleného čtvrtka, které od po odeznění textu *gloria* vylučovaly vokálně-instrumentální hudbu. Co se dělo pak, zatím nevíme.

K vlastnímu závěrům autorky lze říci, že závěr částí *Kyrie* srovnávané mše *Missa integra* (Nov.Ia: 32) je fuga, a nikoliv imitace (s. 30), což potvrzuje i J. Smolka (*Fuga v české hudbě*, Panton Praha, 1987, s. 234). Formulace ze s. 32 *Dona nobis v Missa solemnisa integra prevažuje homofónna sazba* není správné, protože v *Missa solemnisa* je zpracování textu zcela homofonní a v *Missa integra* není, jak autorka píše, fugou. Vlastní analýza *Kyrie a Gloria z Missy Solemnisa in D* (odst. 4.2) se opírá o spartaci prof. Marka Fraňka. Rozbor části *Kyrie* doplňují dva obrázky, zřejmě z jeho partitury, chybí však jejich označení, a především číslování taktů, takže čtenáři formulace typu *t. 256-312* nedávají smysl. Od s. 44 již jakékoliv notový incipit, vyjímaje s. 46 chybí, takže text, obsahující rozbor zhudebnění, je zcela nečitelný. Při tom je třeba připomenout, že Brixio ve svém autografu a podle tvrzení autorky i v použitém prameni pod jedinou mešní část, označenou *Laudamus*, shrnul i zhudebnění textů *Gratias* a *Domine Deus*.

Přínosem práce je obsah odstavce pojednávajícího o sbírce *brixiana*, uložených v knihovně Ústavu hudební vědy FF UK a s ní svázané postavě Jana Antonína Webera (*Weebera*). Podle hypotézy, vyslovené někdejšími pracovníky ústavu se jedná o materiály, pocházející z Českého Brodu. V tomto směru autorka bakalářské práce prověřila fondy tamního muzea, prošla českobrodské matriky, avšak s negativním výsledkem. Uvádí, že některé z jeho opisů jsou datovány, ale neuvádí, což je velmi důležité, které. Také připomíná, že jméno autora bylo na sledovaný opis dopsáno dodatečně (po vyškrobání původního textu), ale neuvádí, zda rukopis dopsaného autorství je opět *Weberův*. Hovoří o zjištěných filigránech, ale pouze připouští, že jejich identifikace, by bylo možné časově lépe ohraničit vznik sledovaného opisu. Proč nebyla provedena? Konečně je třeba připomenout, že J. A. Weber byl zřejmě kantorem, a pak pro jeho identifikaci bylo třeba hledat i v kantorských *fassích*, pokud je máme k dispozici.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem hodnotím práci stupněm

d o b ř e.

doc. Vladimír Novák

Praha, 20. 08. 2024